

**การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้วิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E)**

ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก (Active Learning):

กรณีศึกษาโรงเรียนดัดดรุณี จังหวัดฉะเชิงเทรา*

**The Study of Learning Achievement in Chemistry for Grade 11
Students Using the Inquiry Cycle (5E) Learning Method together
with the Active Learning Method: A Case Study at Datdaruni
School Chachoengsao Province**

นิติธรรม จันทร์แจ่ม**

ดร.นพณี เชื้อวัชรินทร์***

ตร.สพลณภัทร ศรีแสตนยองค์****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุกกับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) เพียงแบบเดียว 2) เพื่อศึกษาเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุกและที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) เพียงแบบเดียว โดยทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดัดดรุณี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งได้นำจากการเลือกแบบกลุ่ม โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง จำนวน 43 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง จำนวน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย การสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาเคมี และแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test (Dependent samples) จากผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุกสูงกว่าการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) อcyt อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

นิติธรรม จันทร์แจ่ม อาจารย์ สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

นพณี เชื้อวัชรินทร์ อาจารย์ สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

****สุรัตน์ ศรีแสตนยองค์**** อาจารย์ สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. เจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุกและการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) อยู่ในเกณฑ์ระดับดี

คำสำคัญ : รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น/ การเรียนแบบเชิงรุก/ เจตคติทางวิทยาศาสตร์

Abstract

The purposes of this research were 1) To compare grade 11 students' learning achievement in chemistry by using the Inquiry cycle (5E) learning method together with the Active learning method and using only the Inquiry cycle (5E) learning method 2) To study grade 11 students' Scientific attitude by using the Inquiry cycle (5E) learning method together with the Active learning method and the Inquiry cycle (5E) learning method. The random samples of cluster were selected from grade 11 students at Datdaruni School in the first semester of 2014 academic year including 43 students for sample group and 44 students for control group. The research instruments consisted of the Inquiry cycle (5E) learning method together with the Active learning lesson plans, a chemistry learning achievement test and Scientific attitude test. The statistic used were included means, standard deviation and t-test (Dependent samples).

The finding revealed as follows:

1. Grade 11 students' learning achievement after using the Inquiry cycle (5E) learning method together with the Active learning method were higher than the Inquiry cycle (5E) learning method at the .05 levels of significant.

2. Grade 11 students' Scientific attitude toward chemistry classroom after using the Inquiry cycle (5E) learning method together with the Active learning method and the Inquiry cycle (5E) learning were good level.

Keywords : Inquiry cycle (5E) learning method/ Active learning/ Scientific attitude

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพการณ์ในปัจจุบันที่สังคมไทยกำลังเผชิญหน้ากับปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาสภาพแวดล้อมและสังคม เสื่อมโทรม รวมถึงปัญหาความขัดแย้งของคนในสังคม ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความล้มเหลวของการพัฒนาคน อันเป็นทรัพยากรหลักที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) จึงมีแนวคิดที่มีความต่อเนื่องจาก

แนวคิดของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8-10 ที่ยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลาง ของการพัฒนา” รวมทั้ง “สร้างสมดุลการพัฒนาคน” ในทุกมิติ ดังนั้นกลไกที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาคนให้เป็นม奴ย์ที่สมบูรณ์นั้น คือ การศึกษา ซึ่งจุดมุ่งหมาย หนึ่งของการศึกษาที่เป็นต้องพัฒนาความคิดของมนุษย์ เพื่อประโยชน์ด้วยการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคม ได้อย่างเหมาะสม

สภาพการเรียนการสอนในปัจจุบัน ครุนภกจะพบปัญหาว่าขณะที่ครุทำ การสอนเรื่องหนึ่งอยู่นั้นจะมีนักเรียนบางคนไม่สนใจเรียน บางคนเรียนไม่ทันเนื่องมาจากการแสตดต่างระหว่างบุคคลและบางคนเบื่อหน่าย การที่ให้นักเรียนจำนวนมาก นานั่งเรียนในห้องเรียนเดียวกัน เรียนวิชาเดียวกัน โดยการสอนวิชเดียวกัน และคาดหวังว่าจะให้เด็กทุกคนได้รับการเรียนรู้และประสบการณ์เหมือนกันหมดนั้นย่อมเป็นไปไม่ได้ เพราะนักเรียนแต่ละคนย่อมมีความต้องการแสตดต่างกัน ความแสตดต่างระหว่างบุคคลที่มีผลต่อการเรียนคือความแสตดต่างในเรื่อง อัตราการเรียน วิธีการสอน ความสนใจ และสิ่งที่ชอบ ดังนั้นวิธีการสอนของครูจึงเป็นปัญหาหนึ่งที่ควรได้รับการแก้ไข (อนันต์ ช้างค่อ, 2545, หน้า 4) อีกทั้งวิชาเคมีเป็นวิชาชีวิทยาศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น อาหารและยา โรคตลอดจนอุดสาಹกรรมหลายประเภทล้วนอาศัยความรู้และหลักการของวิชาเคมี มาใช้ทำให้ประเทศไทยมีการพัฒนาด้านอุดสาหกรรม และด้านเศรษฐกิจมากขึ้น (พวงลดा วรสาร, 2548, หน้า 2) แต่เนื้อหาของวิชาเคมีเป็นเรื่องที่ซับซ้อน เข้าใจยากผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากจะทำให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาได้ดี เพราะหากผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาเคมีที่จะนำไปใช้ประโยชน์ หรือไม่มีความกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน ก็จะทำให้วิชาเคมีนั้นเป็นเรื่องไกลตัวและยากที่จะทำความเข้าใจ

จากการประเมินคุณภาพทางการศึกษาพบว่า การทดสอบระดับชาติด้วยชั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนดัดดรุณีในส่วนของวิชาวิทยาศาสตร์โดยเฉพาะวิชาเคมี ในปี พ.ศ. 2555 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2555) ซึ่งถือว่าค่อนข้างดีมากเนื่องจากผลการทดสอบดังกล่าวอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งผลการทดสอบนี้สะท้อนให้เห็นว่า การเรียนการสอนยังมีจุดบกพร่องหลายประการ โดยอาจเกิดจากธรรมชาติของวิชา

เคมีที่มีลักษณะที่เข้าใจยาก และอาจเกิดจากครูผู้สอนที่ขาดเทคนิคในการสอนที่เหมาะสมหรือสื่อการสอนไม่หลากหลายทำให้นักเรียนขาดการกระบวนการคิดสืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเองและไม่มีแรงจูงใจ (พวงลดาวรสาร, 2548) ซึ่งถือว่าเป็นประเด็นที่ผู้สอนต้องคิดหาวิธีการแก้ไข เพื่อให้ผู้เรียนมีการปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ของตนเอง และทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้ ทั้งนี้จากการสำรวจโรงเรียนดัดดรุณีพบว่าผู้สอนใช้การสอนแบบบรรยายทำให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นโดยสังเกตได้จากพฤติกรรมของผู้เรียน เช่น นักเรียนนั่งคุยกันในห้องเรียน ไม่ทำงานส่งตามที่ได้รับมอบหมาย และผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมในห้องเรียนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายวิชาเคมี ถ้าหากผู้เรียนไม่ได้ลงมือปฏิบัติตัวบทตนเองอาจทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจบทเรียนหรือลืมเนื้อหาในบทเรียนได้ร้ายโดยเนื้อหาหนึ่งของรายวิชาเคมีที่มีความซับซ้อน หากแก่การเข้าใจ คือ เรื่อง กรด-เบส ซึ่งเป็นเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นการคิดวิเคราะห์ นักเรียนส่วนใหญ่มักไม่ชอบและไม่มีกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนที่จะกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนจึงทำให้ผู้เรียนไม่สนใจเนื้อหาดังกล่าว จึงส่งผลให้ร้อยละ 90 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2555 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาเคมีอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับต่ำซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการเรียนการสอนในรายวิชาเคมีนั้นอาจมีจุดบกพร่องหลายประการ ทั้งรูปแบบการสอน สื่อการสอน การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เหมาะสม

จากการศึกษาข้อมูลงานวิจัยต่าง ๆ ทำให้ผู้วิจัยสนใจในการปรับปรุงรูปแบบการสอนเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวข้างด้าน ซึ่งผู้วิจัยพบว่าการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) สามารถพัฒนาสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (รัชฎา ศิลปนัน, 2552) เห็นเดียวกันกับงานวิจัยของ เยาวลักษณ์ ชื่นอารมณ์ (2549) ได้ศึกษาการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมวัฏจักรการเรียนรู้ 5B ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมวัฏจักรการเรียนรู้ 5B

หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนอกจานี้ยังพบว่าการเรียนการสอนแบบเชิงรุก นั้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในหลายด้าน เช่น ในงานของ ศิริพร โนนิพิشهรุวัฒนา (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบบูรณาการที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ที่กระตือรือร้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำให้ผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

จากการศึกษาและได้ข้อมูลข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจในการทำวิจัยในครั้งนี้ โดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุกในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดัดดรุณีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ในเนื้อหาเรื่อง กรด-เบส เพื่อระดับผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียน และเป็นทางเลือกหนึ่งในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ เพื่อระดับความสนใจของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายในการเรียนการสอนรายวิชาเคมี มีความเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น และส่งผลถึงผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุกกับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) เพียงแบบเดียว

2. เพื่อศึกษาเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุกและรูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E)เพียงแบบเดียว

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุกสูงกว่าการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E)

2. เจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุกและที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) อยู่ในเกณฑ์ระดับดี

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดัดดรุณีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวน 236 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดัดดรุณีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยการสุ่มห้องเรียนด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง จำนวน 43 คน และ กลุ่มควบคุม 1 ห้อง จำนวน 44 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบการสอน จำแนกได้เป็น 2 แบบ คือ การสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) และ การสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก

2.2 ตัวแปรตาม คือ ผลลัพธ์ทางการเรียน วิชาเคมีและเจตคติทางวิทยาศาสตร์

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ เนื้อหาในสาระการเรียนรู้ที่ 3 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เรื่อง กรด - เมส

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ใช้เวลา รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการวิจัยด้วยตนเอง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัย Non - equivalent control group pretest - posttest design (ไพบูล วรคำ, 2552, หน้า 136) ซึ่งมีการสุ่มประชากรมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังการวิจัย แสดงรูปแบบการวิจัยดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลองแบบ Non - equivalent control group pretest - posttest design

กลุ่ม	สอนก่อน	ทดลอง	สอนหลัง
C	O ₁	X ₁	O ₂
E	O ₃	X ₂	O ₄

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

C, E แทน กลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง

O₁, O₃ แทน การทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง

O₂, O₄ แทน การทดสอบหลังเรียนของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง

X₁ แทน การสอนโดยใช้รูปแบบวภจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E)

X₂ แทน การสอนโดยใช้รูปแบบวภจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวภจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวภจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาเคมีแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวภจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) เป็นการสอนแบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2546) จำนวน 4 แผน ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) การนำเข้าสู่บทเรียน หมายถึง ขั้นนี้จะมีลักษณะเป็นการแนะนำบทเรียนกิจกรรมจะประกอบไปด้วยการซักถามปัญหาการตอบทวนความรู้เดิม

การกำหนดกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในการเรียนการสอนและเป้าหมาย 2) การสำรวจ หมายถึง ขั้นนี้จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้แนวความคิดที่มีอยู่แล้วมาจัดความสัมพันธ์กับหัวข้อที่กำลังจะเรียนให้เข้าเป็นหมวดหมู่ 3) การอธิบาย หมายถึง ในขั้นตอนนี้กิจกรรมหรือกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน โดยผู้เรียน กับผู้สอนมาร่วมกันอธิบายความรู้ที่ได้จากในขั้นที่ 2 4) การขยายความรู้ หมายถึง ในขั้นตอนนี้จะเน้นให้ นักเรียนได้มีการนำความรู้หรือข้อมูลจากขั้นที่ผ่านมา แล้วมาใช้กิจกรรมส่วนใหญ่อาจเป็นการอภิปรายภายในกลุ่มของคนเองเพื่อลงข้อสรุปเกิดเป็นแนวความคิดหลัก ขั้นนักเรียนจะปรับแนวความคิดหลักของตัวเองในกรณีที่ไม่สอดคล้องหรือคิดเดียวกันจากข้อเท็จจริง 5) การประเมินผล หมายถึง เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการเรียนรู้ โดยครูประเมินนักเรียนว่ามีความสอดคล้องหรือถูกต้องมากน้อยเพียงใด รวมทั้งมีการยอมรับมากน้อยเพียงใด

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัภจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก ซึ่งผู้วิจัยได้แทรกการเรียนแบบเชิงรุกลงไปในแต่ละขั้นการสอนโดยใช้รูปแบบวัภจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) เป็นการทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น โดยใช้คำาเพื่อกระตุ้นความคิดของนักเรียน และนักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน และสามารถสรุปความคิดรวบยอดได้ด้วยตนเองจำนวน 4 แผน ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน หมายถึง ขั้นที่มีผู้สอนกำหนดสถานการณ์หรือเหตุการณ์โดยผ่านการเล่าเรื่องให้นักเรียนได้ฟังเพื่อเป็นการกระตุ้นและเร้าความสนใจ และสร้างแรงจูงใจแนะนำทางในการทำกิจกรรมและประเมินผลจากการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น 2) ขั้นสำรวจและค้นหา หมายถึง ขั้นนี้จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้แนวความคิดที่มีอยู่แล้วมาจัดความสัมพันธ์กับหัวข้อที่กำลังจะเรียนให้เข้าเป็นหมวดหมู่โดยนักเรียนลงมือทำกิจกรรมหรือการทดลองในวิชาเคมี ซึ่งทำให้เกิดกระบวนการคิดในการแก้ปัญหามีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและร่วมกันรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนขณะทำกิจกรรม 3) ขั้นการอธิบาย หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการเรียนรู้โดยให้ผู้ร่วมกันอภิปรายร่วมกันภายในกลุ่ม แล้วออกนำเสนอความคิดรวบยอดที่ได้ในขั้นที่ 2 มาใช้แลกเปลี่ยนและปรับโครงสร้างความรู้และสรุปความคิดรวบยอดประเมินผลจากการร่วมอภิปรายการตอบคำถาม 4) ขั้นขยายความรู้ หมายถึง ขั้นการขยายความคิดในขั้นตอนนี้จะเน้นให้นักเรียนร่วมการทำกิจกรรมที่ครุผู้สอนเป็นผู้กำหนดขั้น โดยนำความรู้ที่จากขั้นที่ 2 และ ขั้นที่ 3 มาใช้ในการทำกิจกรรมโดยผู้เรียนได้ใช้ความคิดและมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มเพื่อทำให้สามารถทำกิจกรรมให้สำเร็จ และผู้เรียนจะนับรวมความคิดหลักของตัวเองในกรณีที่ไม่สอดคล้องหรือคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง 5) ขั้นการประเมินผล หมายถึง ขั้นตอนสุดท้ายจากการเรียนรู้โดยครุผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินผลด้วยตนเองถึงแนวความคิดที่ได้

สรุปไว้แล้วในขั้นที่ 4 ว่ามีความสอดคล้องหรือถูกต้องมากน้อยเพียงใดให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเพื่อนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและประเมินผลจากการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาเคมีเป็นเครื่องมือใช้ในการประเมินผลความรู้ ความสามารถด้านพุทธิพิสัยตามแนวคิดของบลูน 6 ด้าน คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.34 - 0.75 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.21 - 0.93 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79

4. แบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินเจตคติทางวิทยาศาสตร์ 6 ด้าน มีความอย่างรู้อย่างเห็น มีความรับผิดชอบและเพียรพยายามความมีเหตุผลมีระเบียบและรอบคอบมีความซื่อสัตย์ มีความใจกว้างโดยวัดได้จากการคะแนนที่ใช้แบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นแบบลิคิร์ต (Likert scale) จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.30 - 0.77 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แนะนำขั้นตอนการทำกิจกรรมและบทบาทของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีและแบบสอบถามสังเกตพฤติกรรมต่อวิชาเคมีที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพปรับปรุงและแก้ไขแล้ว

3. ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองเนื้อหาคือเรื่อง กรต.-เบส ใช้เวลาสอน 10 ชั่วโมง มีการบันทึกเจตคติทางวิทยาศาสตร์ที่เกิดขึ้นในขั้นเรียน

4. เมื่อสิ้นสุดการสอนตามกำหนดแล้วจึงทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มด้วยร่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาเคมี และแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์

5. นำผลคะแนนที่ได้จากการตรวจสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาเคมี และแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

2. วิเคราะห์ข้อมูลเขตภาคติดทางวิทยาศาสตร์ หลังเรียนที่เกิดจากการสอนโดยใช้รูปแบบวัภจกร การสืบเสาะหาความรู้ 5 ข้อ (5E) และที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัภจกร การสืบเสาะหาความรู้ 5 ข้อ (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก กับเกณฑ์ระดับดี

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบวัดผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้วิชาเคมีหลังเรียนที่เกิดจากการสอนโดยใช้รูปแบบวัภจกร การสืบเสาะหาความรู้ 5 ข้อ (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก กับแบบเรียนรูปแบบวัภจกร การสืบเสาะหาความรู้ 5 ข้อ (5E) โดยใช้การทดสอบที (t-test Independent) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 165)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง กรด-เบส ระหว่างกลุ่มทดลองที่รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัภจกร การสืบเสาะหาความรู้ 5 ข้อ (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก ดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน เรื่อง กรด-เบส ระหว่างกลุ่มทดลองที่รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัภจกร การสืบเสาะหาความรู้ 5 ข้อ (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก (Active learning) กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัภจกร การสืบเสาะหาความรู้ 5 ข้อ (5E)

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	SD	t-value	p
กลุ่มควบคุม	43	7.33	2.514	.96	.33
กลุ่มทดลอง	44	6.89	2.06		

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนก่อนเรียน เรื่อง กรด-เบส รายวิชา ว30222 เคมี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดัดดรุณี ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัภจกร การสืบเสาะหาความรู้ 5 ข้อ (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก (Active learning) และการสอนโดยใช้รูปแบบวัภจกร การสืบเสาะหาความรู้ 5 ข้อ (5E) แตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญ ($p > .05$) ซึ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียน เรื่อง กรด-เบส ระหว่างกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัภจกร การสืบเสาะหาความรู้ 5 ข้อ (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัภจกร การสืบเสาะหาความรู้ 5 ข้อ (5E)

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	SD	t-value	p
กลุ่มควบคุม	43	15.16	4.45	.5.42*	.022
กลุ่มทดลอง	44	16.48	3.46		

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนหลังเรียน เรื่อง กรด-เบส รายวิชา ว30222 เคมี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดัดดรุณี ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัภจกร การสืบเสาะหาความรู้ 5 ข้อ (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก สูงกว่าที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัภจกร การสืบเสาะหาความรู้ 5 ข้อ (5E) อีก 0.32 หน่วยทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเขตติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวภ្យัจกรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก เรื่อง กรด-เบสดังตารางที่ 4 - 5

ตารางที่ 4 ระดับเขตติทางวิทยาศาสตร์ในภาพรวมของเรื่อง กรด-เบส กลุ่มความคุณที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวภ្យัจกรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E)

เขตติทางวิทยาศาสตร์	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านความอ邪กซุกอยากเห็น	3.82	0.17	ดี	3
ด้านความรับผิดชอบ ความมุ่งมั่น อดทน เพียรพยายาม	3.62	0.29	ดี	5
ด้านความมีเหตุผล	3.61	0.49	ดี	6
ด้านความมีระเบียบรอบคอบ	3.88	0.40	ดี	2
ด้านความซื่อสัตย์	3.68	0.69	ดี	4
ด้านความใจกว้างร่วมแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.08	0.28	ดี	1
รวม	3.78	0.42	ดี	

จากตารางที่ 4 พบร่วมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดัดครุณี ที่เรียนเรื่อง กรด-เบส ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวภ្យัจกรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) มีเขตติทางวิทยาศาสตร์ในภาพรวมอยู่ในระดับดี

ตารางที่ 5 ระดับเขตติทางวิทยาศาสตร์ในภาพรวมของเรื่อง กรด-เบส กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวภ្យัจกรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก (Active learning)

เขตติทางวิทยาศาสตร์	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านความอ邪กซุกอยากเห็น	4.00	0.18	ดี	3
ด้านความรับผิดชอบ ความมุ่งมั่น อดทน เพียรพยายาม	3.77	0.26	ดี	5
ด้านความมีเหตุผล	3.57	0.72	ดี	6
ด้านความมีระเบียบรอบคอบ	3.90	0.35	ดี	4
ด้านความซื่อสัตย์	4.01	0.40	ดี	2
ด้านความใจกว้างร่วมแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.21	0.46	ดี	1
รวม	3.91	0.44	ดี	

จากตารางที่ 5 พบร่วมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดัดครุณี ที่เรียนเรื่อง กรด-เบส ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวภ្យัจกรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก มีเขตติทางวิทยาศาสตร์ในภาพรวมอยู่ในระดับดี

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังประเด็นด่อไปนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุกสูงกว่าที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) อ่อนกว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) เป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรูปแบบหนึ่ง ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าแสดงออก ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบและหลากหลาย ทั้งการสังเกต การสำรวจ ตรวจสอบ ค้นคว้าหาความรู้ การอภิปรายการสรุปความและประมวลความรู้ที่ได้นำเสนอหน้าชั้นเรียน เกิดจาก การเชื่อมโยงความรู้เดิม สามารถขยายความรู้ความเข้าใจ กว้างมากขึ้นจากเนื้อหาที่เรียน โดยใช้ทักษะด้านต่าง ๆ จากการสอนโดยใช้วิธีตั้งกล่าว โดยนักเรียนสามารถสร้างความรู้และทักษะเพียงพอที่จะแสวงหาความรู้ใหม่ในการเรียน เสริมสร้างประสบการณ์ตรงให้นักเรียน และได้เรียนรู้กันเป็นกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนผู้เรียนสามารถประเมินความรู้ที่ได้ด้วยตนเอง ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์เป้าหมาย เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีการพัฒนาทางด้านทักษะต่าง ๆ ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ เพราะนักเรียนเป็นผู้สังเกตค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและช่วยพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง (ดาวรุ่ง อุย়েংย়েন, 2556, หน้า 41) (ธนารัตน์ มาลัยศรี, 2557, หน้า 62) และเมื่อนำมาสอนร่วมกับการสอนโดยใช้รูปแบบแบบเชิงรุก ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการสอนที่ช่วยทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอีกเช่นกัน (สุขุมมาลย์ แสงกล้า, 2551, หน้า 134) ที่ผู้วิจัยนำมาบูรณาการกับวิชาเคมี ในการจัดกิจกรรมทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์สูงสุด เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติตัวอย่างกระตือรือร้น ได้ฝึกการคิดเป็นกระบวนการ เป็นขั้นตอน และมีการค้นคว้า ทดลอง ทำโครงการ

สัมภาษณ์ ฝึกใช้ประสานผัสต่าง ๆ และฝึกการแก้ปัญหา ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง โดยผู้วิจัยจะช่วยเตรียมการและจัด บรรยายภาพแห่งการเรียนรู้ สื่อสิ่งเร้าเสริมแรง ส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีเพิ่มขึ้นกว่าการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) เพียงรูปแบบเดียว

2. เจดดิติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก และที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ได้ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้คือ การสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ที่สูงกว่าการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ซึ่งทั้ง 2 รูปแบบการสอนอยู่ในเกณฑ์ระดับดีและให้เห็นว่าการสอนทั้ง 2 รูปแบบ ช่วยพัฒนาเจตคติทางวิทยาศาสตร์ไปด้วยในเวลาเดียวกัน โดยด้านความใจกว้างร่วมแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับที่ 1 ทั้ง 2 รูปแบบ ซึ่งเป็นลักษณะที่ดีของนักวิทยาศาสตร์ที่ควรเกิดขึ้นกับผู้เรียน แต่พบว่า ด้านความซื่อสัตย์ของ การสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับที่ 2 ทั้งนี้เนื่องจากในแผนการสอนขั้นตอนที่ 5

ผู้วิจัยให้ผู้เรียนประเมินตนเองถึงแนวคิดที่ดูนองสรุปได้ และระหว่างการเรียนการสอน ผู้สอนกับผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันจึงส่งผลให้ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น จึงทำให้ผู้เรียนไม่กลัวที่จะตอบคำถามให้ตรงกับความเป็นจริง ทำให้ค่าเฉลี่ยความซื่อสัตย์จึงค่อนข้างสูง ซึ่งการสอนโดยใช้รูปแบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก ส่งเสริมให้นักเรียนมีการกระทำและดัดสินใจในการแสวงหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่แสดงให้เห็นเป็นพฤติกรรม เช่น ความสนใจฝรั่ງ คือ นักเรียนมีความตั้งใจที่จะศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ความซื่อสัตย์

คือ นักเรียนยอมรับผลการทดลองของตนเองไม่ว่าผลการทดลองของตนเองจะออกมาน่าถูกต้องหรือผิดพลาดก็ นำเสนอด้วยความจริง ความอดทนมุ่งมั่น คือ นักเรียน มีความพยายามทำการทดลองแม้ว่าการทดลองนั้นต้อง ให้ไว้การที่ยุ่งยากและใช้เวลานาน การมีใจกว้างยอมรับ ฟังความคิดเห็น คือ การที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม เป็นกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน ใน ยึดติดกับความคิดของตนเองยอมรับความคิดเห็นของ กลุ่ม ความคิดสร้างสรรค์ คือนักเรียนพยายามที่จะหาคำ ตอบในสิ่งที่สงสัยทันทีที่นักเรียนเกิดปัญหา มีการซักถาม เมื่อไม่เข้าใจ และมีการค้นคว้าเพิ่มเติมจากคำตอบที่ได้ รับจากผู้วัด ยอมรับเมื่อมีประจักษ์พยานหรือเหตุผลที่ เพียงพอ คือนักเรียนไม่ยึดติดกับความคิดหรือผลการ ทดลองของกลุ่มตนเอง เมื่อมีเพื่อนกลุ่มอื่นเสนอผลการ ทดลองที่ใกล้เคียงกัน โดยนักเรียนมาช่วยกันสรุปเพื่อหา คำตอบที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิคเตอร์ และจอร์จ (Victor & George, 1975, pp. 156-161) และสุพัตรา ประกอบพานิช (2549, หน้า 1) ที่ได้ศึกษา เรื่อง ผลการเรียนแบบวัดภูมิคุณภาพ ที่ได้รับมา 5 ขั้น (5E) ที่ มีต่อผลลัพธ์ทางการเรียนและเขตติดตั้งวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้การสอนแบบวัดภูมิคุณภาพ 5 ขั้น (5E) นักเรียนมีเขตติดตั้งทางวิทยาศาสตร์ โดยรวมและรายด้าน 6 ด้าน คือด้านความยากง่ายของหัวเรื่อง ด้านความมีเหตุผล ด้านความใจกว้าง ด้านความคิดเชิง วิพากษ์วิจารณ์ ด้านความเป็นปรนัย ด้านความซื่อสัตย์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครุภารศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบเชิงรุกให้ถูกต้องจนเกิดความเข้าใจ เพื่อ จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหาและสร้างบรรยายกาศที่ ดีให้แก่นักเรียนโดยเฉพาะขั้นสรุปและอภิปรายผลผู้สอน ควรสร้างบรรยายกาศการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของ นักเรียนโดยให้นักเรียนมีโอกาสพูดและอธิบายเหตุผลได้ มากที่สุดเพื่อปรับโครงสร้างความรู้จัดระบบเบียนความรู้และ สร้างความรู้ตัวบทนองเองได้และขับขยายความรู้ควรเลือก กิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหาเพื่อสะท้อนความรู้ที่ นักเรียนได้รับทำให้เกิดความแม่นยำและมีพฤติกรรมการ เรียนรู้ที่ฝังแน่น

1.2 ครุภารศึกษาเรื่องประเมินผลให้เข้าใจ ก่อนนำไปใช้เพื่อกำหนดเกณฑ์ของการทำกิจกรรมแต่ละ กิจกรรมโดยสร้างเกณฑ์แบบรูบริค (Rubric) ซึ่งนักเรียน ควรสร้างความเข้าใจในเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการ ทำกิจกรรมได้ถูกต้องต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยโดยนำการสอนโดยใช้ รูปแบบวัดภูมิคุณภาพการสอนเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วม กับการเรียนแบบเชิงรุกไปพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ในกลุ่มวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาชีววิทยา วิชาพิสิกส์ เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ จากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบวัดภูมิคุณภาพการสอนเสาะ หาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับการเรียนแบบเชิงรุก

เอกสารอ้างอิง

ดาวรุ่ง อัญชั้งยืน. (2556). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคิดสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.

วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 7(1), 41.

ธนารัตน์ นาลักษร. (2557). การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใน หน่วยการเรียนรู้แบบข้อกลับเรื่องประชาคมอาเซียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es). วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 8(2), 62.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิจัยการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7).

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พวงลดा วรสาร. (2548). ผลการใช้แผนผังมโนมติในกิจกรรมการเรียนรู้วิชาเคมี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ไพบูล วรคำ. (2552). การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม: สาขาวิชาและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

เยาวลักษณ์ ชื่นอารมณ์. (2549). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเขตติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมวัสดุจัดการเรียนรู้ 5E. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

รัชฎา ศิลป์มั่น. (2552). การประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E เพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ.

ด้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุริรยาสารสน.

ศิริพร โนนพิเชฐฐวัฒนา. (2547). การพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบบูรณาการที่เน้น ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ที่กระตือรือร้น เรื่อง ร่างกายมนุษย์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2555). การประเมินคุณภาพทางการศึกษาพบว่าการทดสอบระดับชาติ ชั้นพื้นฐาน (O-NET). เข้าถึงได้จาก <http://www.niets.or.th/>.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มวิทยาศาสตร์หลักสูตร การศึกษาชั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

สุขุมมาลัย แสงกล้า. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจไฟล์สัมฤทธิ์ ในการเรียนวิทยาศาสตร์ ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบกระตือรือร้นกับแบบวัสดุจัด การเรียนรู้ 5 ชั้น. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สุพัตรา ประกอบพานิช. (2549). ผลของการเรียนแบบวู้จักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อนันต์ ช้างต่อ. (2545). การพัฒนาชุดการสอนวิชาเคมี เรื่องพันธะโคลเวเลนต์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Victor, B. Y., & George, Z. A. (1975). The development and application of a scale for measuring scientific attitude. *Science education*, 59(2), 155-161.